

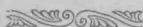
Snežec naletuje . . .

Snežec droben naletuje
Na goró in plan,
Snežca deca se raduje,
Ves raduje dan.

„Snežec drobní, snežec beli,
Prišel spet si k nam;
Oj, mi vzeli srčnoradi
K peči bi te v hram.

Pa bi dedek jezni bili,
Še rohneli bi . . .
Tebe vun bi napodili,
Mi trpeli bi . . .“

Slavko Slavič.



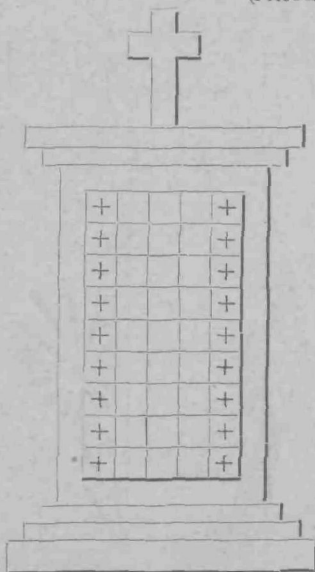
Kratkočasnica.

Čudna sreča. Nekdo je izgubil konja. Iskaje ga, pa je vedno hvalil Boga. Vprašajo ga, zakaj zahvaljuje Boga. Odgovori jim: „Zato hvalim Boga, da nisem bil pri konju. Ko bi bil pri njem, bi se bil izgubil še jaz.“

J. K.

Spomenik.

(Priobčil Cid Em Nafr.)



Zloge: *a, br, brest, du, ga, gnjev, i, ja, je, je, naj, o, o, slam, so, ta, vi, vor, zus*, zloži v besede poleg stoječega pomena ter jih napiši v vodoravne spomenikove vrste. S križi zaznamovana prva navpična vrsta nizdoli in zadnja navzgor povesta ti našo prošnjo za verne duše v vicah.

1. avstrijsko mesto,
2. žensko ime,
3. listnato drevo,
4. del čela,
5. listnato drevo,
6. odsolnčni kraj,
7. jeza ali srd,
8. Odrešenik,
9. turška veroizpoved.

(Rešitev in imena rešilcev prih.)